

A kiskunsági tanyavilág

A kiskunsági tanyavilág sokáig büszkélkedhetett még Horthy Miklós halála után is, azokkal a szép iskolaépületekkel melyeket nagy számban emelgetett hajdanán ezen az elhagyott világban. Általában egyformák voltak, kissé hosszúkas formájukkal, igen jó anyagból készültek. Volt ahol fehérre meszelték, volt ahol sárgára. Baloldali felében volt a tanító lakása. Ez egy konyhából állt, amit ebédlőnek is használtak. Onnét nyílt balra a kamra, ami alatt még egy kis pince is meghúzódott. A konyhából jobbra a fürdőszoba volt található, káddal fatüzelésű bojlerrel. És a falra függesztett víztartállyal, ami ha kiürült, feltölthető volt az udvaron található öntöttvas kútból. Ilyenkor a gyerekek összecsatlakoztatták egy gumicső segítségével, majd fölváltva tekerték a pumpát meghajtó nagy kereket. Nagyobb és erősebb fiúk voltak csak képesek azt a fordulatot, és nyomást biztosítani, hogy a víz fölfolyhasson a magasabb tartályba. A konyhából még nyílt a tanító nagy szobája, ahol aludtak is. Az épület jobboldali ajtaján jutottunk egy előtérbe, ahol fogasokon lógott a tanulók kabátja. Egyenesen egy kisebb terem, ami szertár, és tanári is volt egyben. Jobbra pedig a tágas, világos tanterembe jutottunk. Két sor iskolapaddal, ahol egyszerre négy osztály tanult ugyanaz a Tanár felügyelete alatt. Az alsó négy osztály délelőtt járt, a Felső négy délután. Sötétbarna, olajjal fölkenet padló, az igencsak öreg sárga padokkal. Elöl egy dobogó, azon a Tanár asztala, háta mögötti falon lógtak az örökké maszatos fekete táblák. Néhány térkép, egy szekrény, rajta földgömb. Este csak egy gázlámpa fénye harcolt a sötétség ellen. Két ablak között egy kis kézmosótartály kis réz csappal, alatta széken lavór. Az udvaron egy magas, de igen nyagda fa tákolmányról, az idők alatt fényesre dörzsölt hosszú mászó rúd csüngött alá. Másik oldalon örökké gazos konyhakert. A szeneskamra mögött kis rét, ahová jobb időben kiülhetett az az osztály tanulni, akinek éppen nem volt hangos órája, vagy írni valója. Az állam gondoskodott a tanyasi gyerekek egészségéről is. Néha kijött a faluból az orvos, és ilyenkor megkapta mindenki azt az oltást,

Nagy Endre-A kiskunsági tanyavilág

Írta: Administrator

2012. július 04. szerda, 15:39 - Módosítás: 2012. december 17. hétfő, 12:18

ami éppen járt neki. Sőt néha hozott magával egy rokkához hasonló fúrógépet, amelyet egy gyerek tekert, a doki meg sorba vette a nebulók fogait. Fúrt és tömött, már legalább is annak, aki nem futott el időben. Mindez érzéstelenítés nélkül zajlott le. Soha nem jelentkezett be előre, hanem csak egyszerűen már ott is volt. Különben egy gyerek sem jött volna az nap az iskolába.

Ezekben a tanyasi iskolákban hasonlóan folyt a tanítás, bármilyen politikai rendszer is volt hatalmon. Nem kellett oroszul tanulni, de minden gyerek volt elsősíldozó. Úttörők is csak addig voltunk amíg május elsején egy traktor pótkocsiján minket is bevittek a Május elseji felvonulásra. De tanultuk az idősebbek iránti tiszteletet, a természet szeretetét, annak óvását. Nagy emberek kerültek ki a világba a tanyák gyermekei közül és mindenhol megállták helyüket bárhova vetette is Őket a sors! Amikor a fotókiállításon megláttam néhány régi fotót, rólunk és a régi iskolánkról, azonnal éreztem annak az olajjal fölkenet padlónak illatát, a padokét, a zsíroskenyérét. Èn is járhattam ilyen iskolába, amire nagyon büszke vagyok és ez az időszak az életem egyik legszebb emlékei közé tartozik ma is.

Írta Nagy Endre.